

Nr 71.

Ankom till riksdagens kansli den 24 april 1917 kl. 4 e. m.

*Utlåtande, i anledning av väckt motion om ersättning till
verkmästaren N. J. Eriksson för en av honom konstruerad
elektrisk tändapparat. (1:a avd.)*

I en inom andra kammaren av herr F. V. Thorsson väckt motion (nr 25), vilken hänvisats till förberedande behandling av statsutskottet, har hemställts, att riksdagen ville medgiva, att till verkmästaren N. J. Eriksson vid Göta ingenjörkår i Karlsborg måtte utbetalas ett belopp av 1,000 kronor såsom ersättning för experiment- och patentkostnader för den av honom konstruerade elektriska tändapparaten, modell 1916.

Beträffande de skäl motionären anfört till stöd för sin framställning får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottets
yttrande.

Utskottet har jämlikt § 46 riksdagsordningen över motionen infortrat här bifogade yttrande av arméförvaltningen.

I likhet med arméförvaltningens fortifikationsdepartement har utskottet ansett sig böra tillstyrka motionen.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må medgiva, att till verkmästaren N. J. Eriksson vid Göta ingenjörkår i Karlsborg måtte utbetalas ett belopp av 1,000 kronor såsom ersättning för experiment- och patentkostnader för den av honom konstruerade elektriska tändapparaten, modell 1916.

Stockholm den 24 april 1917.

På statsutskottets vägnar:

AXEL EKMAN.

Närvarande: se under utlåtandet nr 70.

Bilaga.

Enligt vad fortifikationsdepartementet inhämtat har chefen för fortifikationen till svar å chefens för Göta ingenjörkår skrivelse den 2 december 1913 meddelat, att ersättning ej kunde beviljas verkmästaren Eriksson för det arbete å ifrågavarande apparat, som han utfört å ingenjörkårens verkstäder, men väl för kostnader, som Eriksson fått vidkännas för möjligen inköpta materialier, företagna resor m. m. för apparatens utförande, å vilka kostnader Eriksson borde insända räkning. Någon sådan räkning har emellertid ej inkommit.

Den av chefen för fortifikationen sålunda uttalade uppfattning grundar sig på erfarenhet i avseende å särskilda av Kammarrättens revision framställda och av Kammarrätten gillade anmärkningar, för vilken uppfattning bemälade chef givit uttryck i det av motionären anförda yttrande, vari dock måste göras den rättelse, att yttrandet ej hänförde sig till »en major» utan till underofficerare vid fortifikationen.

Uppenbart är att, då under sådana förhållanden ett beslut om ersättning föranleder därtill, att den, som fattat beslutet, får av egna medel gälta ersättningsbeloppet, framställt anspråk å ersättning, huru billigt det än kan anses vara, löper fara att ogillas. I likhet med motionären anser emellertid fortifikationsdepartementet billighet och rättvisa kräva, att staten uppmuntrar strävanden, som gå ut på att förenkla och förbilliga apparater och arbetsredskap, av vilka staten är i behov. Vad nu särskilt angår föreliggande fall, får fortifikationsdepartementet vitsorda, att den av Eriksson konstruerade apparaten är bekväm och ändamålsenlig samt kan med fördel användas, helst densamma betingar väsentligt lägre pris än dylik apparat av äldre modell och sålunda är ägnad att för kronan medföra avsevärda besparingar. Fördenskull anser ock fortifikationsdepartementet, att Eriksson är värd all uppmuntran, och vill på det livligaste förorda bifall till den av motionären gjorda framställningen.

Stockholm den 28 februari 1917.

Underdånigst

A. ODELSTIERNA.

M. MORTON.

Axel Göransson.
